

ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของนครชัยบุรินทร์

กนกเกล้า แก้วกล้า¹ / วารชต์ มัธยมบุรุษ² / ละเอียด ศิลาน้อย³ / สันติธร ภูริภักดี⁴

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยพะเยา

² อาจารย์ สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยพะเยา

³ อาจารย์ สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยพะเยา

⁴ อาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

¹ อีเมล: Kanokklo.kk@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรินทร์โดยดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณสำหรับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่นักท่องเที่ยวจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามซึ่งจะทำการสุ่มจำนวนตาม ใ้ตัวประกอบด้วย 1) นครราชสีมา 263 คน 2) ชัยภูมิ 40คน 3) บุรีรัมย์ 48 คนและ 4) สุรินทร์ 49 คน สำหรับการสุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการคัดเลือกแบบตามสะดวกแล้วนำมาทำการประมวลผลในขั้นตอนต่อไป

ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรินทร์ด้านเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกัน ด้านอายุพบว่าผู้ที่มีอายุ ต่ำกว่า 30 ปี มีการตัดสินใจมาท่องเที่ยวสูงกว่าผู้มีอายุ มากกว่า 50 ปี และผู้ที่มีอายุ 30 – 40 ปี มีการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงสูงกว่าผู้มีอายุมากกว่า 50 ปี ด้านสถานภาพครอบครัวผู้ที่มีสถานภาพครอบครัว หย่า มีการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรินทร์สูงกว่าผู้ที่มีสถานะสมรสและสถานะโสด และ 3) ผู้ที่มีสถานภาพครอบครัว สมรส มีการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรินทร์ สูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพครอบครัว โสด ด้านระดับการศึกษาผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรินทร์ สูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ด้านอาชีพผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรินทร์ สูงกว่าผู้ที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจและผู้ที่มีอาชีพผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ และข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรินทร์ สูงกว่าผู้ที่มีอาชีพผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ สำหรับด้านรายได้ต่อเดือน พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มา

โดยคณะทัวร์ คิดเป็นร้อยละ 25.5 และใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยว ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.5 วันที่นิยมมาท่องเที่ยวเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 66.0 ซึ่งผู้ที่จะนำไปประยุกต์ใช้ต้องใช้ในกิจกรรมของตนเองให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายสอดคล้องกับสถานการณ์เพื่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพมากที่สุดต่อไป

คำสำคัญ

ปัจจัยส่วนบุคคล การตัดสินใจ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรินทร์

Personal Factors Affecting Cultural Tourism Decisions in Nakornchaiburin

Kanokkaow kaewkla¹/Warat Matthayamburut² / La-iard Silanoi³/ Santidhorn Pooripakdee⁴

¹ Doctor of Philosophy Program in Hotel and Tourism Management

² Lecturer, Program in Hotel and Tourism Management, University of Phayao

³ Lecturer, Program in Hotel and Tourism Management, University of Phayao

⁴ Lecturer, Faculty of Management Science, Silpakorn University

¹ E-mail: Kanokkiao.kk@gmail.com

Abstract

This research aims to study personal factors that affect cultural tourism decisions in Nakornchaiburin. This research was conducted using quantitative approach by collecting questionnaires from 400 tourists, now will be called as samples. Number of tourists was being selected randomly depended on following quotas: 1) 263 samples were selected from Nakorn Ratchasima province, 2) 40 samples were selected from Chaiyaphum province, 3) 48 samples were selected from Buriram province, and 4) 49 samples were selected from Surin province. Samples were randomly selected and tested at tourists' convenience, and then evaluation would be done in the next step.

The result showed that gender is not a factor that affects cultural tourism decisions in Nakornchaiburin, there had been no differences. However, age factors do affect tourism decisions. The results showed that people with the age under 30 years old decided to travel more than those older than 50 years old and those aged between 30 – 40 years old decided to travel more than those older than 50 years old. Marital status as one of the factors, those with divorced status decided to travel to the cultural tourism sites in Nakornchaiburin than those who are single and married. Those with married status decided to travel to the cultural tourism sites in Nakornchaiburin than those who are single. Educational degree as one of the factors, those with Bachelor degree decided to travel to the cultural tourism sites in Nakornchaiburin than those with Master and Ph.D. degrees. Occupational factor as one of the factors, those who

work as employees in the companies decided to travel to the cultural tourism sites in Nakornchaiburin than those who are government officers and business owners, and those who work as government officers decided to travel to the cultural tourism sites in Nakornchaiburin than those who are business owners. Monthly income as one of the factors, the result showed no difference as 25.5% of tourists usually travelled with the agencies and 30.5% spent less than THB 5,000 while travelling. Saturdays and Sundays are the busiest days of the week, there are 66% of tourists visit on these days. The relevant parties who would like to apply this study to their activities should consider that the result is suitable with their objectives and goal. Nevertheless, it should be consistent with any occurring events to ensure the best possible effectiveness.

Keywords

Personal Factor, Decisions, Cultural Tourism in Nakornchaiburin

บทนำ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของประเทศไทย ได้นำหลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559 มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นนโยบายหลักด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2559: 71) มีข้อมูลที่แสดงว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยว 29,881,091 คน ในปี 2558 (กรมการท่องเที่ยว, 2559) สร้างรายได้ 2.23 ล้านล้านบาท (ฐานเศรษฐกิจ, 2559) และคาดว่า ในปี พ.ศ. 2563 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มผู้สูงอายุ (อายุ 60-65 ปี) เพิ่มขึ้นเป็นสามเท่าจากประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ญี่ปุ่น เยอรมัน ฝรั่งเศส อังกฤษ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวของนครชัยบุรีรินทร์เพื่อตอบสนองความต้องการเช่น การท่องเที่ยวแบบเชิงวัฒนธรรม เป็นต้น โดยมีมรดกทางวัฒนธรรมอันแสดงถึงเอกลักษณ์ ศักดิ์ศรี และความเจริญรุ่งเรืองมาอย่างยาวนาน (เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์, 2554: 11) เพราะพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ล้วนใส่พระราชหฤทัยในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งจะเป็นการรักษาสืบทอดความหลากหลายให้คงอยู่อย่างมั่นคง สร้างค่านิยม จิตสำนึกและภูมิปัญญาที่เป็นทุนทางวัฒนธรรมมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยมี บริหารจัดการสร้างคุณค่าก่อให้เกิดรายได้ด้วยกระบวนการนำเสนอบริการด้านการท่องเที่ยวของ “นครชัยบุรีรินทร์” ซึ่งเป็นพื้นที่การท่องเที่ยวของกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์และสุรินทร์ ที่ได้ร่วมมือกันจับกลุ่มดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายใต้แนวความคิดเดียวกัน โดยมีการส่งเสริมให้เกิดความเข้มแข็งของภูมิปัญญาชาวบ้านที่ถูกถ่ายทอดกันมา ส่งเสริมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นในด้านเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญที่สุดคือให้ตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งที่ตนเองมีอยู่จากมนต์เสน่ห์แห่งนครชัยบุรีรินทร์ให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบยั่งยืน ทั้งด้านประวัติศาสตร์ อารยธรรม แหล่งโบราณคดี แหล่งท่องเที่ยวสวยงาม แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และประเพณีวัฒนธรรมที่มีเสน่ห์จากการเป็นของแท้และดั้งเดิม(สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1, 2559: 37) โดยวิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์ คือ “ประตูอีสานสู่สากล” เพราะเป็นจังหวัดที่เชื่อมระหว่างภาคกลางและอีสานเชื่อมโยงไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ราชอาณาจักรกัมพูชาและ สปป.ลาว เป็นต้น ที่สำคัญคือ ความได้เปรียบในด้านพื้นที่ประกอบกับการมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีศักยภาพเหมาะสมมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและมีจำนวนนักท่องเที่ยว 9.1 ล้านคนที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี (สำนักงานยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง, 2559)

ดังนั้นจึงเป็นโอกาสดีในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด “นครชัยบุรีรินทร์” และจะเป็นโอกาสในการรักษามรดกทางวัฒนธรรมไว้ให้คนรุ่นหลัง จากความโดดเด่นและความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัด “นครชัยบุรีรินทร์” และความสำคัญของการท่องเที่ยว ตลอดจน

การเปลี่ยนแปลงของความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว สำหรับปัญหาในการพัฒนาขณะนี้มาจากด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ ที่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายและรู้จักมากนัก ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ทราบแหล่งท่องเที่ยว ไม่รู้จักอารยธรรมขอม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่น่าสนใจและสัมผัสวัฒนธรรม โบราณสถาน ประเพณีอันดีงาม เป็นต้น (เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์, 2554: 38) ในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่ดี จะทำให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเยี่ยมชมและเกิดความประทับใจ อยากกลับมาเที่ยวซ้ำอีก (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2552: 17) ประกอบกับในอนาคตนักท่องเที่ยวจะเพิ่มมากขึ้น ทั้งชาวไทยและต่างชาติซึ่งจะเป็นการสร้างการแข่งขันให้กับกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีนทร์อีกด้วย

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา “ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีนทร์” อันเป็นการนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่จะสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว อันจะนำไปสู่ผลประโยชน์จากการเกิดเป็นรายได้ให้แก่ผู้ที่มีส่วนได้เสียและชุมชน ได้อย่างยั่งยืน ต่อไป

วัตถุประสงค์

ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีนทร์

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณเพื่ออธิบายปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีนทร์และนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของนครชัยบุรีนทร์ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์และสุรินทร์ และจากสถิติจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ นิยมเดินทางมาเยือนอย่างต่อเนื่องและเติบโตขึ้นทุกปี มีทรัพยากรหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางด้านศิลปวัฒนธรรมเทศกาลงานประเพณีที่หลากหลายและมีชื่อเสียง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละจังหวัด

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยว ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีนทร์ จากฐานข้อมูลสถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์และสุรินทร์ ในปี พ.ศ.2558 มีจำนวนทั้งสิ้น 9.1 ล้านคน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยว ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีนทร์ โดยใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณด้วยสูตรของ Taro Yamane (1973) ที่ระดับ

ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากการคำนวณทำให้ได้จำนวนทั้งสิ้น = 399.99 คน ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ซึ่งจะทำการสุ่มจำนวนตาม โควตาของแต่ละจังหวัด ประกอบด้วย 1) นครราชสีมา 263 คน 2) ชัยภูมิ 40 คน 3) บุรีรัมย์ 48 คน และ 4) สุรินทร์ 49 คน สำหรับการสุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการคัดเลือกแบบตามสะดวกเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสมครบตามเป้าหมาย แล้วนำมาทำการประมวลผลในขั้นตอนต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์ เพื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ การมีส่วนร่วม ทัศนคติ ความพึงพอใจ ความต้องการในการใช้บริการของนักท่องเที่ยวและค้นหาข้อเสนอแนะในการพัฒนาสินค้าและบริการให้ตรงกับความต้องการได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ของนักท่องเที่ยวได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ เชื้อชาติ รายได้ ระดับการศึกษาและอาชีพ ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว ประกอบด้วยแผนการเดินทาง จุดประสงค์ ระยะเวลาพำนักร งบประมาณและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง จุดแข็งด้านภาพลักษณ์ของนครชัยบุรีรัมย์ที่ทำให้เลือกตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว และ ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์ได้แก่ การรับรู้เรื่องการท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว ทัศนคติความพึงพอใจในด้านต่างๆ เช่น ราคา คุณภาพการบริการ สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพภูมิทัศน์และลักษณะทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว การเผยแพร่ข้อมูล การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ การเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยว ความต้องการและความคาดหวังต่อแหล่งท่องเที่ยวและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) ของกลุ่มตัวอย่าง ผลของระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประชากร โดยใช้สถิติ T-Test และ F-Test หรือ One-Way ANOVA เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลและเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ ด้านลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ใช้บริการ ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.25 มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 สถานะสมรส จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 ระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 มีอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท / เดือน จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 ในส่วนของสรุปผลการทดสอบด้านความ

แตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์ทำให้ทราบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์โดยการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้าน เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยแบ่งออกได้ดังต่อไปนี้

เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านลักษณะทั่วไปกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์จำแนกตามเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์จำแนกตามอายุพบว่าแตกต่างกัน โดย พบว่า

1. ผู้ที่มีอายุ ต่ำกว่า 30 ปี พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์มากกว่าผู้มีอายุ มากกว่า 50 ปี
2. ผู้ที่มีอายุ 30 – 40 ปี พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์มากกว่าผู้มีอายุ มากกว่า 50 ปี

เปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์เป็นรายคู่จำแนกตามสถานภาพครอบครัวโดยพบว่า

1. ผู้ที่มีสถานภาพครอบครัวหย่ามีพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์สูงกว่าผู้ที่มีสถานะสมรส
2. ผู้ที่มีสถานภาพครอบครัวหย่ามีพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์สูงกว่าผู้ที่มีสถานะโสด
3. ผู้ที่มีสถานภาพครอบครัวสมรสพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์สูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพครอบครัวโสด

เปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์เป็นรายคู่จำแนกตามระดับการศึกษาโดยพบว่า

1. ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์สูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท
2. ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์สูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก

เปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์เป็นรายคู่จำแนกตามอาชีพ โดย พบว่า

1. ผู้ที่มีอาชีพ ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์สูงกว่าผู้ที่มีอาชีพผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560

2. ผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีนทร์สูงกว่าผู้ที่มีอาชีพ ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

3. ผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีนทร์สูงกว่าผู้ที่มีอาชีพผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ

เปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีนทร์ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ไม่แตกต่างกัน

สำหรับผลการวิเคราะห์ในด้านพฤติกรรมพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาโดยคณะทัวร์ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยว ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 วันที่นิยมมาท่องเที่ยว เป็นวันเสาร์-อาทิตย์ จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีนทร์และการเปรียบเทียบระหว่างเพศ อายุ สถานภาพ เชื้อชาติ รายได้ ระดับการศึกษา และอาชีพของนักท่องเที่ยวเพื่อนำมาเป็นฐานข้อมูลที่จะนำเสนอเผยแพร่สู่ทั้งหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการท่องเที่ยวของนครชัยบุรีนทร์และกำหนดนโยบายรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคตการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลส่วนใหญ่ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีนทร์ในด้านการคมนาคมขนส่งด้านที่พักแรมด้านร้านอาหารและภัตตาคารด้านสถานที่ท่องเที่ยวร้านขายของที่ระลึกและร้านขายสินค้าพื้นเมืองความปลอดภัยการอำนวยความสะดวกการเผยแพร่โฆษณาและประชาสัมพันธ์

ด้านอายุมีข้อค้นพบเพื่อใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับกิจกรรมประกอบการท่องเที่ยว ได้แก่ ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และผู้ที่มีอายุ 30 – 40 ปี มีพฤติกรรมมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีนทร์ มากกว่า ผู้ที่มีอายุ มากกว่า 50 ปี เพราะมาจากปัจจัยของแหล่งท่องเที่ยวที่มีสีสันและมีศักยภาพดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วย เช่น สิ่งก่อสร้างโบราณสถาน ประเพณีวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาที่มีการปฏิบัติที่สืบทอดมายาวนาน ที่มีลักษณะโครงสร้างต่าง ๆ สะท้อนถึงอดีต เช่น งานทางสถาปัตยกรรม ผลงานที่เป็นอนุสรณ์ในเชิงจิตรกรรม หรือประติมากรรมเป็นหลักฐานทางโบราณคดี ที่มีคุณค่า และความสำคัญในระดับสากลในทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ อาจเป็นกลุ่มอาคารที่มีความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หรือลักษณะทางภูมิสถาปัตยกรรมที่มีคุณค่าหรือความสำคัญในระดับสากลทางประวัติศาสตร์ เป็นสุนทรียศาสตร์ ชาติพันธุ์วิทยาหรือมานุษยวิทยา

รวมทั้งในช่วงอายุของนักท่องเที่ยวพบว่าส่วนใหญ่ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในนครชัยบุรีรัมย์มีอายุอยู่ระหว่างมีอายุ 31-40 ปี และมีสถานภาพสถานะสมรสซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับด้านส่งเสริมแผนการตลาดท่องเที่ยวของนครชัยบุรีรัมย์สามารถวางแผนด้านกลยุทธ์เพื่อกระตุ้นและเพิ่มการใช้จ่ายของการเดินทางท่องเที่ยวในนครชัยบุรีรัมย์ของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้อีกด้วยนั้น กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงควรเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเป็นหลัก ที่จะมีการสร้างกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่แสดงถึงเอกลักษณ์เพื่อให้เกิดอัตลักษณ์ในแหล่งท่องเที่ยว สอดคล้องกับ Mike Robinson & David Picard (2006) ที่เสนอว่ากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการและการอำนวยความสะดวก เพื่อให้เกิดความสบายในการเดินทาง และสร้างความประทับใจการบริการ และการสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวโดยจะมีผลต่อการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่อไปด้วยการบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยการให้ภาคเอกชนที่เข้ามารองรับมีปริมาณมากพอ สอดคล้องกับ McIntosh & Goeldner, (2000) เสนอว่าการท่องเที่ยวธุรกิจบริการซึ่งทำหน้าที่จัดหาสินค้าและบริการต่างๆ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ การคมนาคมขนส่ง ที่พักแรม ร้านอาหารและภัตตาคาร บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ร้านขายของที่ระลึกและขายสินค้าพื้นเมือง ให้แก่นักท่องเที่ยวซึ่งผลประโยชน์ที่ได้รับจากการให้บริการคือ ค่าบริการ ที่นักท่องเที่ยวจ่ายให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจและโน้มมนำใจให้คล้อยตามอันจะนำไปสู่การระดมให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม จนในที่สุดก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงการกระทำและสามารถดำรงไว้ซึ่งพฤติกรรมที่ต้องการนั้น ๆ อีกด้วย

นอกจากนั้นผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาโดยคณะทัวร์ ดังนั้นการให้บริการที่มีความสอดคล้องกับกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย มีประสิทธิภาพกับความต้องการของกลุ่มผู้ใช้บริการ เช่น สร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยว ที่พักแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก บริษัทนำเที่ยวท้องถิ่น และสร้างโอกาสในการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงกับประเทศต่าง ๆ เพื่อการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ซึ่งมีความได้เปรียบ เช่น มีความพร้อมทางด้านท่าอากาศยานนานาชาติ มีถนน ทำให้มีโอกาสในการติดต่อและขยายตัวทางการท่องเที่ยว แนวโน้มการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เน้นในเรื่องการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และความปลอดภัยทางร่างกาย และทรัพย์สิน และความพึงพอใจจากการใช้บริการ ในส่วนของค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยว ที่ต่ำกว่า 5,000 บาท สามารถอธิบายได้ว่าคนกลุ่มนี้อยู่ในวัยทำงานตอนต้นและมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการใช้จ่ายเงินได้ในระดับน้อยถึงปานกลางเพราะอาจจะมีอายุการทำงานได้ไม่นานจึงมีเงินสะสมไม่มากและมีค่าครองชีพไม่สูงนักและเคยมาเที่ยวแล้วส่วนใหญ่สนใจในเรื่องของความคุ้มค่าในการใช้จ่ายทำให้นักชัยบุรีรัมย์จึงเป็นตัวเลือกอันดับต้นๆของการเดินทางมาท่องเที่ยวในผู้ที่มิฐานรายได้ระดับปานกลางดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการลดต้นทุนให้มากที่สุดเพื่อที่จะได้คิดราคาค่าบริการในด้านต่างๆ ตามกำลังซื้อเพื่อให้มีการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มากที่สุดซึ่งจะทำให้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์สามารถสร้างรายได้ให้กับนครชัยบุรีรัมย์และนำมา

พัฒนาการท่องเที่ยวในทุกด้าน อีกทั้งยังมีแนวโน้มการขยายตัวของธุรกิจเพิ่มขึ้นโดยตลอด ทำให้มีการแข่งขันกันสูง ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์จะต้องพิจารณาถึงด้านความร่วมมือจากองค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชนหรือองค์กรอิสระที่ไม่หวังผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ และการพัฒนาต้องเป็นเรื่องของการผสมผสานสินค้า และบริการต่างชนิดกัน สอดคล้องกับ Weaver (2000) เสนอว่าการท่องเที่ยวจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้นที่สำคัญ ได้แก่สิ่งดึงดูดใจ จากสถานที่ (Sites) ที่อาจเกิดจากธรรมชาติสร้างหรือมนุษย์สร้างขึ้น สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาถึงสถานที่ได้รวดเร็ว ปลอดภัย และสะดวกสบายมากยิ่งขึ้นและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องมีระบบขนส่ง เส้นทาง พาหนะ สถานี และผู้ประกอบการขนส่ง ที่มีวัตถุประสงค์ในการลำเลียงคนหรือสิ่งของไปยังจุดหมายปลายทาง รวมทั้งการใช้สื่อในการเผยแพร่ และให้ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวจึงมีความจำเป็นเป็นอย่างมากที่ส่งผลต่อทัศนคติ เพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกตามความต้องการของตน การเลือกใช้สื่อในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวเช่น สื่อจากอินเทอร์เน็ต และสื่อจากนิตยสาร/วารสารท่องเที่ยวจะได้รับความนิยมสูงสุดตามลำดับ อีกทั้งการพูดคุย ในสื่อสังคมออนไลน์จะเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันในระหว่างกลุ่มเพื่อนมากที่สุด ซึ่งทำให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวคนนั้นจะมีพฤติกรรมในการเลือกบริโภคสื่ออินเทอร์เน็ต และนิตยสาร/วารสารท่องเที่ยวมากกว่าสื่อประเภทอื่นๆ และการรับข้อมูลข่าวสารนั้น ส่วนใหญ่จะได้รับข้อมูลต่างๆ ผ่านเพื่อนมากกว่าบุคคลอื่นๆ หากต้องการเลือกสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์หรือต้องการกระจายข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วที่สุดก็ควรที่จะเลือกใช้สื่อผ่านอินเทอร์เน็ต และนิตยสาร/วารสาร และการขยายผลจากการที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยววนนครชัยบุรีรัมย์โดยคณะทัวร์ โดยเป็นการใช้บริการของบริษัทนำเที่ยวสามารถอธิบายได้ว่าส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยทำงานที่มีสถานภาพสมรสทำให้เกิดความสนใจในการมาท่องเที่ยวกับคู่ของตนเองและต้องการแสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ให้กับชีวิตร่วมกันจึงออกเดินทางท่องเที่ยวโดยใช้บริการของบริษัทนำเที่ยวสอดคล้องกับ Hui Zhang, Junyi Zhang and Masashi Kuwano (2008) เสนอว่าความสุขที่ได้รับจากการท่องเที่ยวจะทำให้มีนักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความนิยมที่จะเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น และจะสามารถให้บริการที่สร้างความประทับใจ ให้เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ดังนั้น การที่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์จะเจริญเติบโตได้นั้น หน่วยงานต้องมีความสามารถในการประยุกต์เอาเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการติดต่อสื่อสารที่ทำให้การดำเนินกิจกรรมในหน่วยงานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ที่ยังจะต้องมีการพัฒนา และใช้งบประมาณสูงมากในส่วนของอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ แต่สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ในอนาคตอันใกล้กับการประยุกต์ใช้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออีคอมเมิร์ซ ของผู้ประกอบการเอกชนที่มีระบบการชำระเงินในระบบการชำระเงินผ่านบัตรเครดิตหรือการโอนเงินผ่านธนาคาร ที่มีมากขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวสะดวกสบายขึ้น เช่น การจองเข้าพักโรงแรม หรือการซื้อตั๋วเครื่องบินผ่านทางอินเทอร์เน็ต ทำให้ลดปัญหาเรื่องการเดินทาง และการจราจรได้มาก

ส่วนใหญ่วันที่นิยมมาท่องเที่ยว มักเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ ดังนั้นจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมจากการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของนครชัยบุรีรัมย์ สอดคล้องกับ Latkova 2008) เสนอว่าสิ่งดึงดูดใจของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ได้แก่ โบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานต่างๆ สถาปัตยกรรม สิ่งปลูกสร้าง ผังเมืองรวมถึงซากปรักหักพังของสิ่งปลูกสร้างในอดีต ศิลปหัตถกรรม ประติมากรรม ประเพณี และเทศกาลต่างๆ การแสดง ละคร ภาพยนตร์ มหรสพต่างๆ ภาษาและวรรณกรรม ประเพณีและความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับศาสนา และ วัฒนธรรมเก่าแก่โบราณ วัฒนธรรมพื้นบ้าน หรือวัฒนธรรมย่อยเพราะธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์ที่จะตอบสนองความต้องการและสร้างความประทับใจในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมแนวทางการดำเนินงานพัฒนาการท่องเที่ยวของนครชัยบุรีรัมย์ โดยการปรับปรุงสาธารณูปโภคและสาธารณูปการหลัก สภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ ปรับปรุงชุมชน รื้อย้าย และปรับปรุงการใช้ประโยชน์ที่ดินและดำรงคุณค่า และเอกลักษณ์อันโดดเด่น เพื่อให้บริการทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งต้องใช้เวลาประสานงานที่ดี จากหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน และชุมชน ทำให้เกิดการประสานงาน การเข้าใจในระบบงาน และความสำคัญของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญจึงทำให้เกิดเอกภาพในการบริหารที่มีความชัดเจนทั้ง บทบาท กำลังคนและงบประมาณที่มีการจัดทำแผนแม่บทร่วมกัน ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์จะเป็นฝ่ายดำเนินงาน จัดทำแผนแม่บทจากภาคเอกชนหรือประชาคม คนในชุมชน ทำให้เกิดความรู้สึกร่วมหรือความเข้าใจกับชาวบ้าน สังคม ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาร่วมระดมสมองในการจัดทำร่วมกันดังนั้นการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจะช่วยส่งเสริมศักยภาพอย่างแท้จริง ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องหาแนวทางในการดำเนินการแก้ไขเพื่อให้เกิดความยั่งยืน

ในส่วนของผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์สูงกว่าผู้ที่มีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจและผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการเนื่องจากการเป็นพนักงานจึงมีเวลาที่แน่นอน แต่รายได้ไม่สูงมาก ดังนั้นจึงมักชอบท่องเที่ยวตามสถานที่ที่มีการจัดกิจกรรมตามเทศกาล มหกรรมงานประเพณีใน แหล่งท่องเที่ยววนครชัยบุรีรัมย์ หรือกิจกรรมเทศกาลงานประเพณีหลักส่วนทรัพยากรท่องเที่ยวเทศกาลงานประเพณี เช่น ประเพณีลอยกระทงสงกรานต์ ซึ่งควรมีการประชาสัมพันธ์ โฆษณาและเผยแพร่ในด้านการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญโดยภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน สอดคล้องกับสุดชีวัน นันทวัน ณ อยุธยา (2552) ศึกษาเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นศูนย์กลางกรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่โดยผลการศึกษาได้พบแนวทางการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญคือการส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว และเปิดพื้นที่ให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการประเมิน และมีส่วนร่วมในผลประโยชน์มากยิ่งขึ้น ที่ชุมชนพึงจะได้รับคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม ความงามทางศิลปวัฒนธรรมของชุมชน ซึ่งการท่องเที่ยวเป็น

อุตสาหกรรมบริการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ มีการลงทุนที่ต่ำแต่ให้ผลตอบแทนสูง ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่อยู่ที่กิจกรรมการตลาด ส่วนผลตอบแทน ยังสามารถสร้างงาน และรายได้ ซึ่งส่งผลต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นภาคสนับสนุน และนำเสนอสินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยว จึงควรมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

นอกจากนี้ผู้ที่มิมีสถานภาพครอบครัว หย่า มี พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์ สูงกว่าผู้ที่มีสถานะสมรสและสถานะโสด อาจเป็นเพราะมีความผิดหวังกับชีวิต จึงต้องการหาโอกาสใหม่ๆ หรือเปลี่ยนบรรยากาศจากชีวิตแบบเดิมๆ ซึ่งภาครัฐควรมีการสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อนำมาพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของนครชัยบุรีรัมย์กับนักท่องเที่ยวประเภทนี้ให้มากขึ้น สอดคล้องกับ Charles, Goeldner & Brent (2006) เสนอว่ารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวต้องใช้กลยุทธ์ที่จะผสมผสานกลมกลืนกันระหว่างการอนุรักษ์ และต้องเป็นการทำธุรกิจท่องเที่ยวที่มีเป้าหมายชัดเจนเหมาะสม ซึ่งในอนาคตภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทให้มากกว่าที่เป็นอยู่ และต้องเข้ามาควบคุมดูแลในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เช่น การปรับปรุงและจัดระเบียบร้านค้าที่อยู่ในบริเวณที่หน่วยงานภาครัฐ จัดสรรให้ ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว มีเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาเส้นทางและแผนผังต่าง ๆ บริเวณโบราณสถานให้มากขึ้น ซึ่งการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน เช่น วัดหรือสถานที่สำคัญ ๆ ความสวยงาม ศิลปวัฒนธรรม และศาสนา เป็นการมุ่งเน้นในการเดินทางเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นอื่น ๆ ที่น่าสนใจ เช่น เพื่อนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ควรมีการควบคุมภายในโบราณสถาน โดยไม่ควรมีการกำหนดจำนวนเงินในการซื้อดอกไม้ไหว้พระเนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ควรเคารพ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยกันสนับสนุนอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยเรื่องการแต่งกายกับเยาวชนหรือคนรุ่นใหม่ เพื่อการสร้างเสน่ห์และเอกลักษณ์ของประเทศไทย

ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์ สูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกซึ่งผู้มีการศึกษาดำกว่ามักจะเป็นผู้ที่มีอายุน้อยหรือมีฐานะทางการเงินที่ไม่ดีจึงไม่สามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าได้ ดังนั้นในการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกควรเป็นแบบเรียบง่ายและไม่ซับซ้อน ที่สำคัญค่าบริการต้องไม่สูงเกินไปซึ่งต้องมีการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่มุ่งไปสู่การพัฒนาด้านต้นทุนที่มีประสิทธิภาพที่ถือเป็นการดึงดูดใจให้เป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับวรวิมล ธรรมสมบัติ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยพบว่าเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและประสงค์จะมา

เที่ยวซ้ำอีก โดยนำจุดแข็งมาเป็นแรงดึงดูดใจ พร้อมสร้างจุดแข็งใหม่มาเสริมผู้ประกอบการท่องเที่ยว
ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยกำหนดราคามาตรฐาน มีการบริการที่ประทับใจและนำเสนอในข้อมูล
ที่ถูกต้อง ที่จะช่วยการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่มุ่งเน้นการอนุรักษ์ที่
ยั่งยืนโดยประชาชนในชุมชนให้มีความภาคภูมิใจที่จะอนุรักษ์สถานที่ อาคาร สิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่า
ทางประวัติศาสตร์ศิลปกรรม สถาปัตยกรรม และวัฒนธรรม เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของ
ประชาชนชาวไทยและชาวโลกสืบต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงระดับของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์ของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์ตลอดจนองค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจต่างๆทำให้ทราบว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์ทั้งภาครัฐและเอกชนจะต้องให้ความสำคัญจะได้สามารถปรับปรุงคุณภาพและบริการด้านต่างๆในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์ให้เป็นไปตามความต้องการของนักท่องเที่ยวซึ่งจะนำไปสู่การมาท่องเที่ยวซ้ำและบอกต่อในที่สุด
2. ภาครัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนในท้องถิ่นควรร่วมมือกันเป็นเจ้าบ้านที่ดีให้การต้อนรับแนะนำและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวหากเกิดปัญหา
3. หากมีการพัฒนาองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์ควรเน้นไปที่ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวถ้าหากเกิดอาชญากรรมที่ทำให้นักท่องเที่ยวสูญเสียทรัพย์สินได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตก็จะเกิดความเสื่อมเสียต่อภาพลักษณ์ของนครชัยบุรีรัมย์อาจมีผลต่อการตัดสินใจเลือกจุดหมายปลายทางในการมาท่องเที่ยววนนครชัยบุรีรัมย์ได้
4. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรัมย์จะส่งผลถึงพฤติกรรมการเดินทางและการเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างกันเช่นนักท่องเที่ยวมักเดินทางมากับเพื่อนครอบครัวหรือบริษัทนำเที่ยวและมักเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัยและสามารถเดินทางได้สะดวก
5. ผู้ที่มีช่วงอายุแตกต่างกันก็มักจะมีความสามารถในการเดินทางได้แตกต่างกันเช่นผู้ที่มีอายุน้อยหรือเป็นกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงานซึ่งมีร่างกายแข็งแรงเอื้ออำนวยต่อการทำกิจกรรมได้หลากหลายและยังมีศักยภาพในการใช้จ่ายสูงเพราะมีรายได้เป็นของตนเอง

6. จากผลการวิจัยพบว่าควรมีการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการนักท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนครชัยบุรีรินทร์เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ศึกษาการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในการท่องเที่ยวของนครชัยบุรีรินทร์ เปรียบเทียบกับแห่งอื่น ๆ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงให้มีชื่อเสียงมากขึ้น

2. ศึกษาความคาดหวังหรือความต้องการของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวของนครชัยบุรีรินทร์ต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของนครชัยบุรีรินทร์ว่านักท่องเที่ยวคาดหวังอย่างไรบ้าง ต้องการให้มีอะไรเพิ่มเติมอย่างไรบ้าง เพื่อนำผลการวิจัยมาประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนนำไปพัฒนาปรับปรุงให้เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว นครชัยบุรีรินทร์ ต่อไป

3. ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของนครชัยบุรีรินทร์ ในปัญหาที่มีความเด่นชัดเป็นพิเศษ โดยเปรียบเทียบแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน หรือลักษณะเดียวกันเพื่อหาทางเชื่อมโยง ปรับปรุงและพัฒนา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีรูปแบบการท่องเที่ยวทำนองเดียวกัน

4. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายทาง (MANOVA) และอาจใช้เทคนิคการวิจัยอื่น เช่น การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) เพื่อให้สามารถได้องค์ความรู้ที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

5. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ เพื่อศึกษาจุดอ่อน จุดแข็งหรือข้อได้เปรียบข้อเสียเปรียบต่าง ๆ รวมถึงผลสำเร็จที่ได้รับ

6. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจตอบปัญหา ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเพื่อเข้าถึงกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ในพื้นที่ นำไปเป็นข้อมูลในการประสานผลประโยชน์ของภาคส่วนต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ในการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

7. ควรวิจัยเพิ่มเติมในเพื่อเข้าถึงกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ในพื้นที่ นำไปเป็นข้อมูลในการประสานผลประโยชน์ของภาคส่วนต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ในการจัดการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวของนครชัยบุรีรินทร์แบบยั่งยืนเช่น การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ ประเพณี และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อให้ทราบศักยภาพการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวของนครชัยบุรีรินทร์เพื่อการส่งเสริมและการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอนาคต

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560

เอกสารอ้างอิง

กรมการท่องเที่ยว. (2559). สถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทย ปี 2558.

เข้าถึงเมื่อ 13 ตุลาคม พ.ศ.2559 จาก <http://www.tourism.go.th/home/details/11/221/24710>

เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์. (2554). *การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน*. กรุงเทพมหานคร:

อมรินทร์ พรินต์ติ้ง.

ฐานเศรษฐกิจ. (2559). ท่องเที่ยวไทยปี 58 ทำสถิติใหม่ โภจรายได้ทะลุเป้า 2.23 ล้านล้าน.

เข้าถึงเมื่อ 13 ตุลาคม พ.ศ.2559 จาก <http://www.thansettakij.com>

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2552). *การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน*. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรินทร์ธร ธรรมสารสมบัติ. (2556). *ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว*. ปรัชญาดุสิตบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1. (2559). มนต์เสน่ห์แห่งนครชัยบุรีรัมย์. กรุงเทพมหานคร: ธรรมะอินเทรนด์

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. (2559). *แผนงานกลุ่มจังหวัด*. วันที่ทำการ สืบค้น 13 ตุลาคม พ.ศ.2559 จาก <http://www.osmnortheast-s1.moi.go.th/>
สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2559). รายงานประจำปีสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2558. กรุงเทพมหานคร.

สุดชีวัน นันทวัน ณ อยู่ธยา. (2552). *การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นศูนย์กลาง*. ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต เศรษฐศาสตร์การเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Charles, R. Goeldner, J.R. Brent, R. (2006). *Tourism, Practice, Philosophies*. 10th eds. New York: John Wiley & Sons, Inc.

Hui Zhang, Junyi Zhang and Masashi Kuwano. (2008). An integrated model of tourists' time use and expenditure behaviour with self-selection based on a fully nested Archimedean copula function. *Tourism Management* 2015 p.1-12.

Latkova, P. (2008). *An Examination of Factors Predicting Residents' Support For Tourism Development*. New York: McGraw-Hill.

Mike Robinson & David Picard. (2006). *Tourism, Culture and Sustainable Development*. Programme "Culture, tourism, development" Division of cultural policies and intercultural dialogue Sector, UNESCO.

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560

- McIntosh, R. W., & Goeldner, C. R. (2000). *Tourism: Principles, practices, philosophies*^{4th}ed. New York: John Wiley & Sons.
- Weaver, D.B. (2000). *Tourism Management*. Australia: John Wiley & Sons Ltd.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics :An Introduction Analysis*. 3rded. New York: Harper & Row Publishers.